

skal inkludere merværdiafgiften, medmindre salg sker til en registreret virksomhed og angår en leverance, hvis afgift kan fratregkes virksomhedens afgiftstilsvær.

Kun derved opnås en klar og åben pris-konkurrence, der muliggør forbrugernes prissammenligninger. Mangler en sådan bestemmelse, vil man derimod opleve en prisforvirring, hvor nogle skilte eller reklamerer med den afgiftsfrie pris for at illustrere en prisbillighed, der ikke er dækning for. Dermed fremmes en psykologisk forbrugerpåvirkning til skade for sund konkurrence på pris, kvalitet og service.

Afsluttende skal anføres, at der i den offentlige debat ofte er rejst spørgsmål om, hvorvidt en detailafgift er at foretrække for en merværdiafgift.

Idet vi i øvrigt henviser til de indledende bemærkninger om Fællesraadets indstilling til de forskellige afgiftsformer, skal vi understrege, at Fællesraadets vurdering af afgiftsmetoderne i teknisk henseende er resulteret i, at

- a) vi ingen ulemper af betydning finder i merværdi-afgiftssystemet, som ikke findes under en detail-afgift.
- b) vi ingen fordele finder ved en detail-afgift, som ikke indeholdes i et merværdi-afgift-system, men
- c) at vi finder fordele i et merværdi-afgift-system, som vi *ikke* finder ved en detail-afgift.

Vi må derfor tage bestemt afstand fra en detailafgift, som bl. a. indebærer følgende alvorlige ulemper:

1. En detailafgift vil rejse en lang række

problemer med hensyn til afgrænsningen mellem detailsalg og andet salg.

2. Det er ganske usandsynligt, at en detailafgift bliver undtagelsesfri, f. eks. i forhold til landbrugets råvarer. I den oprindelige (røde) embedsmands-betænkning (hvor man forudsatte, at fødevarer blev belagt med detailafgift), gik man ud fra, at råvarerne var uden afgift, herunder korn, brændsel, gødning m. v. Da landmændene ved en detail-afgift ikke kan få refunderet afgift på produktionsvarer (medmindre der gennemføres et omfattende refusionsapparat), må en almindelig detail-afgift trods alt få mange undtagelser, som igen gør den meget vanskelig og urimelig byrdefuld at administrere for butikshandelen (jfr. drøftelserne i 1962).
3. Ved en detail-afgift vil detail-leddet alene skulle bære byrden ved det fulde tilsvær af afgiften, hvilket er urimeligt ved en skattereform af så vidtrækkende karakter.
4. Ved detail-afgift vil der være fare for en — omend ubegrundet — mistænkeliggørelse af de butikshandlende på grund af det høje afgiftsprodukt.
5. Ved detail-afgift vil alle nyinvesteringer i butiksnettet og samtlige butikshandelens hjælpemidler blive belagt med afgift, der ikke refunderes.

Til det anførte kommer, at i Sverige, der er velkendt med detailafgift, har hele erhvervslivet tilrådet omlægning til merværdiafgift, og endvidere, at det med henblik på Danmarks eventuelle indtræden i Fællesmarkedet bør søges undgået, at der må finde ny overgang sted fra det ene system til det andet.

Med venlig hilsen

P. f. v.

Hans Kjær,
formand.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.